

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-176/17-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/283, urbroj: 401-01/04-17-6 od 14. srpnja 2017., radi obnove postupka u predmetu prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 18. listopada 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/283, urbroj: 401-01/04-17-6 od 14. srpnja 2017. godine.

Obrazloženje

Citiranim rješenjem tuženika odbačen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka dovršenog rješenjem Povjerenice za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/2783, urbroj: 401-01/04-17-2 od 23. lipnja 2017., kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Novom Zagrebu, broj: PPI-DO-3/2017 od 27. ožujka 2017. Navedenim rješenjem tužitelju je uskraćena informacija zatražena zahtjevom za pristup informacijama od 12. ožujka 2017. godine.

Tužitelj u tužbi protiv navedenog rješenja predlaže spojiti ovaj postupak sa postupkom povodom podnesene tužbe istom sudu radi poništenja rješenja UP/II-008-07/17-01/293, urbroj: 401-01/04-17-2 od 23. lipnja 2017. Tužitelj navodi koje informacije je sve zatražio u prvotno postavljenom zahtjevu za pristup informacijama od tijela javne vlasti, Općinskog državnog odvjetništva u Novom Zagrebu koje je zahtjev tužitelja odbilo pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, smatrajući da zahtjev predstavlja zapravo zahtjev za stvaranje nove informacije. Nadalje, u opširnom obrazloženju drugostupanjskog rješenja povodom kojeg je zatražena obnova postupka, navodi da je drugostupanjsko tijelo povodom žalbe utvrđivalo činjenično stanje i provodilo dokazni postupak te se poziva na postupak klasa:

UP/II-008-07/17-01/316, povodom identičnog zahtjeva za pravo na pristup informacijama. Navodi da je 31. svibnja 2017. u prostorijama navedenog Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu proveden dokaz neposrednom provjerom načina vođenja podataka u računalnom programu tzv. CTS-u pa je drugostupanjsko tijelo prilikom odlučivanja o žalbi utvrđivalo činjenice o kojima tužitelju nije dana mogućnost izjašnjavanja, a što predstavlja razlog za obnovu postupka propisanog odredbom članka 123. stavak 1. točka 1. i 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.-dalje: ZUP). Ističe da su mu neka državna odvjetništva dostavila zatražene informacije, odnosno da su tijela javne vlasti koja navodi u tužbi u cijelosti udovoljila zahtjevu za informacije. Poziva se na odredbu članka 51. i 30. stavak 1. ZUP-a ističući da tuženik ne obrazlaže poradi čega smatra da pristup informacijama ne treba omogućiti kad je u slučaju nepostojanja informacije tužitelj tražio da mu se omogući pristup onim informacijama odnosno preslikama iz kojih proizlaze podaci koje tužitelj traži zahtjevom, odnosno presliku više postojećih informacija, dokumenata iz kojih bi samostalno obradom došao do traženih informacija. Smatra da je počinjena povreda pravila postupka propisana odredbom članka 98. stavak 5. ZUP-a, te predlaže da se nakon održavanja ročišta poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženiku na ponovno odlučivanje.

Očitujući se o tužbi tužitelja tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je osporavanim rješenjem od 14. srpnja 2017. odbačen prijedlog tužitelja za obnovu postupka dovršenog rješenjem istog tijela od 23. lipnja 2017., napominjući da u cijelosti ostaje kod navoda iz osporenog rješenja. Time što je u postupku koji se vodio po identičnom zahtjevu tužitelja pred Općinskim državnim odvjetništvom u Zagrebu pod klasom: UP/II-008-07/17-01/316, izvršen uvid u način vođenja informacija od strane Državnog odvjetništva, ne znači da je tuženik utvrđivao neke nove činjenice u drugostupanjskom postupku, odnosno da je provodio ispitni postupak, pa da bi time tužitelju bilo povrijeđeno pravo na izjašnjavanje. U postupku pred tuženikom, čiju obnovu tužitelj traži, utvrđeno je da državna odvjetništva ne vode informacije na način kako to zahtjeva tužitelj, slijedom čega se ne radi o informaciji u smislu odredbe članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.-dalje: ZPPI). Suprotno navodima tužitelja, ne prihvaća zaključak da mu je trebalo omogućiti pristup dokumentima iz kojih bi tužitelj samostalnom analizom došao do traženih informacija, s obzirom da je u konkretnom slučaju detaljno obrazloženo pozivanjem na relevantne zakonske odredbe, koje su podatke državna odvjetništva dužna voditi. Osporeno rješenje tuženika nije doneseno isključivo na temelju postupaka koji su se vodili pred tuženikom, klasa: UP/II-008-08/17-01/290 i klasa: UP/II-008-07/17-01/316, već su dani jasni razlozi zbog čega se ne radi o informaciji kakvu ima u vidu citirana odredba članka 5. stavak 1. točka 3. ZPPI-a. Ne radi se o neposrednom rješavanju upravne stvari na temelju odredbe članka 50. stavak 1. ZUP-a, iz razloga jer je temeljem službene evidencije, utvrđeno da tijelo ne izrađuje informacije na način kako je to tužitelj tražio. U konkretnom slučaju u obrazloženju osporenog rješenja je detaljno navedeno zbog čega tuženik smatra da tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje zakonskih osnova za obnovu postupka iz članka 123. stavka 1. točke 1. i 5. ZUP-a, te nije jasno kako bi tužiteljevo očitovanje moglo utjecati na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari s obzirom na činjenicu da je Poslovníkom državnog odvjetništva jasno navedeno koje su podatke državna odvjetništva dužna voditi. Ističe da je presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj: UsII-180/17 od 13. rujna 2017., u predmetu koji se vodio po identičnom zahtjevu tužitelja protiv Općinskog državnog odvjetništva u Karlovcu odbijen tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja tuženika kojim je odbačen prijedlog za obnovu postupka tužitelja, u kom postupku je i sud u bitnom utvrdio da nisu ispunjeni uvjeti iz odredbe članka 123. stavak 1. točka 1. i 5. ZUP-a.

Općinsko državno odvjetništvo u Novom Zagrebu očitujući se o tužbi tužitelja predlaže istu odbiti kao neosnovanu iz razloga navedenih u rješenju od 27. ožujka 2017., te rješenju tuženika od 23. lipnja 2017. i 14. srpnja 2017.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), tužitelju su dostavljeni odgovori na tužbu tuženika i Općinskog državnog odvjetništva u Novom Zagrebu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

U konkretnom slučaju proizlazi da je tužitelj podnio tuženiku, pozivom na odredbu članka 123. stavak 1. točka 1. i 5. ZUP-a, prijedlog za obnovu upravnog postupka dovršenog rješenjem tuženika, klasa: UP/II-008-07/17-01/283, urbroj: 401-01/04-17-2 od 23. lipnja 2017., kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Novom Zagrebu, broj: PPI-DO-3/2017 od 27. ožujka 2017. Navedenim rješenjem su tužitelju uskraćene informacije zatražene zahtjevom za pristup informacijama od 12. ožujka 2017. godine.

Odredbom članka 123. stavak 1 točka 1. citiranog Zakona, propisano je da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci ako se sazna za nove činjenice ili se stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku. Stavkom 1. točka 5. istog članka Zakona, propisano je da se obnova postupka može pokrenuti ako osobi koja je trebala sudjelovati u svojstvu stranke nije bila dana mogućnost sudjelovanja u postupku.

Prema odredbi članka 126. stavak 1. istog Zakona, propisano je da kad nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka, dužno je ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te je li okolnost na koju se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbacit će prijedlog rješenjem.

Pravilnim Sud ocjenjuje stajalište tuženika da tužitelj u svom prijedlogu nije naveo koje bi to nove činjenice ili novi dokazi da su bili upotrijebljeni u postupku mogli u konkretnom slučaju dovesti do drugačijeg rješenja ove upravne stvari da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u prijašnjem postupku. Nadalje, pravilnim se ocjenjuje i zaključak tuženika da činjenica što je tuženik u drugom predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama izvršio uvid u način vođenja podataka drugog tijela javne vlasti nema značenje provođenja ispitnog postupka u smislu odredbe članka 51. ZUP-a, na kojeg se poziva tužitelj, a niti izvođenje dokaza radi utvrđivanja činjeničnog stanja u smislu odredbe članka 58. stavak 1. istog Zakona (na koje se također poziva tužitelj), u kom slučaju bi tužitelj trebao imati na raspolaganju citiranim zakonom propisana procesna jamstva na koja se i poziva u svojoj tužbi.

S obzirom na navedeno, u konkretnom slučaju nije bilo osnova za obnovu postupka pozivom na odredbu članka 123. stavak 1. i 5. ZUP-a, s obzirom da tužitelj okolnostima na kojima temelji svoj prijedlog za obnovu postupka nije učinio vjerojatnim.

Tuženik je prema ocjeni ovog Suda postupak obnove postupka proveo u skladu s relevantnim odredbama ZUP-a, te je dao valjane razloge za svoju odluku, te naposljetku osporeno rješenje, upravo suprotno tvrdnji tužitelja, obrazložio u smislu odredbe članka 98. stavak 5. istog Zakona.

Sud nije našao osnovanim prijedlog tužitelja da se ovaj postupak spoji s postupkom koji se vodi povodom podnesene tužbe ovom Sudu radi poništenja rješenja tuženika, klasa: UP/II-008-

07/17-01/283, urbroj: 401-01/04-17-2 od 23. lipnja 2017. Naime, ovo stoga što se ne radi o istoj upravnoj stvari, imajući pritom u vidu da iz odredbe članka 3. stavak 1. točka 1. ZUS-a proizlazi da se upravni spor može voditi protiv pojedinačne odluke (upravnog akta), odnosno da se jednom tužbom u upravnom sporu može pobijati samo jedan upravni akt.

Kako je u konkretnom slučaju sporna samo primjena prava, Sud riješio ovaj spor bez održavanja rasprave.

S obzirom na sve naprijed navedeno, trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 18. listopada 2017.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.